

3. да осъди Комисията и евентуално встъпилите в нейна подкрепа страни да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно основание.

Комисията нарушила член 8, параграфи 1, 9 и 10, член 10, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз ⁽¹⁾, член 13, параграфи 1, 9 и 10, както и член 16, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз ⁽²⁾, като обявила за недействителни фактурите и указала на митническите органи да събират мита като в случай на липсващи и непредставени им при деклариране на стоките за допускане за свободно обращение валидни фактури.

Посоченото основание почива на твърдение за неправомерност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република ⁽³⁾, и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република ⁽⁴⁾, които давали право на Комисията да обяви фактурите за недействителни.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 2013 г. стр. 21.

⁽²⁾ ОВ L 176, 2016 г. стр. 55.

⁽³⁾ ОВ L 325, 2013 г. стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 325, 2013 г. стр. 66.

Жалба, подадена на 1 декември 2017 г. — GE Healthcare/Комисия

(Дело T-783/17)

(2018/C 042/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GE Healthcare A/S (Осло, Норвегия) (представители: D. Scannell, Barrister, G. Castle и S. Oryszczuk, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Европейската комисия C(2017) 7941 окончателен от 23 ноември 2017 г. за спиране на разрешенията за търговия на жалбоподателя за Omniscan (INN gadodiamide);
- да осъди ответника да заплати съдебните и други разноски на жалбоподателя във връзка с настоящото дело.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е нарушение на член 116 от Директива 2001/83/ЕО ⁽¹⁾ от обжалваното решение.
2. Второто основание е нарушение на принципа на предпазните мерки от обжалваното решение.

3. Третото основание е нарушение на принципа на недискриминация от обжалваното решение.
4. Четвъртото основание е непропорционалност при всички случаи на обжалваното решение.
5. Петото основание е нарушение на общия принцип на добра администрация от обжалваното решение.

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, . 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Жалба, подадена на 4 декември 2017 г. — ВТС/Комисия

(Дело T-786/17)

(2018/C 042/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ВТС GmbH (Болцано, Италия) (представител: L. von Lutterotti и A. Frei, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени акта на Европейската комисия за връщане на предоставени финансови средства с реф. № Ares (2017) 4799558 от 27 септември 2017 г., както и съответното дебитно известие (*Nota di Addebito*) № 3241712708 от 2 октомври 2017 г. заедно със съобщение Ares (2017) 4790311 от 2 октомври 2017 г., всички връчени по имейл на 4 октомври 2017 г. на адрес info@btc-srl.com, както и всички последващи (в това число и неизвестни) правни актове, приети на основание на двата вече посочени акта, които са във връзка с тях или са насочени към тяхното принудително изпълнение;
- при условията на евентуалност, с арбитражен иск на основание на член 272 ДФЕС и на член 5, параграф 2 от Споразумението за предоставяне на финансова помощ № C046311 от 29 юни 2007 г. да установи, че сумата, която Европейската комисия изисква от жалбоподателя с дебитно известие (*Nota di Addebito*) № 3241712708 от 2 октомври 2017 г., не се дължи от жалбоподателя, поради което той има право да я задържи;
- при условията на евентуалност спрямо предходното, отново с арбитражен иск на основание на член 272 ДФЕС и на член 5, параграф 2 от Споразумението за предоставяне на финансова помощ № C046311 от 29 юни 2007 г. и в случай че въз основата на Споразумението за предоставяне на финансова помощ № C046311 от 29 юни 2007 г. жалбоподателят дължи определена сума на Европейската комисия, да установи размерът на дължимата от жалбоподателя сума, която в действителност следва да е в по-малък размер от посочения от Европейската комисия в дебитното известие (*Nota di Addebito*) № 3241712708 от 2 октомври 2017 г.;
- при всички положения на основание на член 134 от Процедурния правилник да осъди ответника да заплати съдебните разходи, като при изчисляване на същите следва да се вземат предвид параметрите на адвокатските възнаграждения, които съгласно министерски декрет на италианското министерство на правосъдието № 55/2014, възлизат на 30 000 EUR плюс 15 % — фиксиран размер за направени разходи съгласно член 15 от министерския декрет на италианското министерство на правосъдието № 55/2014, плюс 4 % дължима по закон вноска към адвокатската каса, а, доколкото се дължи, се начислява ДДС в размер на 22 %, като в хода на производството следва да бъде направено точно остойностяване в зависимост от направените разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първо основание: нищожност на оспорваните актове поради изтичане на срока по член 3, параграф 1, алинея 4 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 ⁽¹⁾